

Sách Đa-ni-ên - Số sáu mươi sáu

Vén màn bản giao hưởng thiên tri: Thời kỳ đóng ấn, mưa muông và lời kêu gọi ra khỏi Ba-by-lôn

Jeff Pippenger

2024-01-30

Đoạn văn mà chúng ta đã xem xét trong bài viết trước nói rằng, “sự tuôn đổ lớn của Đức Thánh Linh” trong Khải Huyền chương mười tám “sẽ không đến cho đến khi chúng ta có một dân sự được soi sáng, những người biết qua kinh nghiệm điều gì có nghĩa là làm những người đồng công với Đức Chúa Trời.” Nhưng lời hứa là khi “chúng ta có sự hiến dâng trọn vẹn, hết lòng cho sự phục vụ của Đấng Christ, Đức Chúa Trời sẽ công nhận điều ấy bằng một sự tuôn đổ Thánh Linh của Ngài cách không giới hạn.” Việc gọi là “sự tuôn đổ lớn” hàm ý có một sự tuôn đổ nhỏ hơn (có mức độ).

Vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, thiên sứ có quyền lớn trong Khải Huyền đoạn mười tám đã giáng xuống, nhưng "phần lớn Hội Thánh" khi ấy, và đến nay vẫn, "không cùng làm việc với Đức Chúa Trời". Trong khoảng từ ngày 11 tháng 9 năm 2001 đến thời điểm khi Đức Chúa Trời xác định rằng rốt cuộc đã có một nhóm đạt đến "sự dâng hiến hoàn toàn, hết lòng cho sự phục vụ Đấng Christ", mưa mùa sau được "đo lường", sự phán xét người sống diễn ra, và sự phán xét bắt đầu từ nhà của Đức Chúa Trời.

Chương mười tám sách Khải Huyền nêu ra hai tiếng phán, mà Bà White cho biết đó là hai lời kêu gọi gửi đến các hội thánh. Tiếng phán (lời kêu gọi) thứ hai là lời kêu ra khỏi Ba-by-lôn xảy ra vào lúc luật ngày Chủ nhật sắp đến. Tiếng phán thứ nhất đã đến vào ngày 11 tháng 9 năm 2001. Sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh khi ấy bắt đầu là “có chừng mực”, vì trước hết Đấng Christ cần thanh tẩy dân sự mà sau rốt Ngài sẽ đổ Đức Thánh Linh trên họ “không chừng mực”, khi Ngài giương họ lên như một kỳ hiệu trong giờ của cơn động đất lớn. Nhóm ấy cần được tinh luyện trước khi tiếng phán thứ hai của Khải Huyền mười tám vang lên, vì họ sẽ là những người rao truyền sứ điệp ấy.

Vào lần thất vọng thứ nhất vào mùa xuân năm 1844, những người Tin Lành trở thành những kẻ Tin Lành bội đạo, và những người trung tín khi ấy, thấy mình ở trong thời kỳ tri hoãn, đại diện cho đền thờ của những người trước kia không phải là dân của Đức Chúa Trời. Vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, thiên sứ quyền năng trong Khải Huyền đoạn mười tám đã giáng xuống, và bước đầu tiên trong việc thanh tẩy và dựng nên đền thờ của Đức Chúa Trời trong ngày sau rốt đã khởi sự, và nó bắt đầu bằng sự thử thách đối với Cơ Đốc Phục Lâm Laodicê. Vào ngày 18 tháng 7 năm 2020, bước thứ hai của tiến trình thử thách đã bắt đầu. Khi Đấng Christ chịu báp-têm, tiến trình tách rời Israel cổ đại bắt đầu, khi Ngài chọn những môn đồ đầu tiên, là nền tảng của đền thờ Cơ Đốc mà Ngài đang dựng nên trong thời kỳ ấy.

Vào đầu chức vụ kéo dài ba năm rưỡi của Ngài, Đấng Christ đã thanh tẩy đền thờ, mà Ngài gọi là "nhà của Cha Ngài"; và vào cuối chức vụ của Ngài, khi Ngài đã thanh tẩy đền thờ lần thứ hai và cũng là lần cuối cùng, Ngài phán: "nhà các ngươi sẽ bị để mặc hoang vu." Dân giao ước trước đó đã bị bỏ qua và dân giao ước mới của Ngài được thiết lập làm "Đền Thờ của Ngài". Đến thời luật

ngày Chủ nhật, cơ cấu tổ chức của Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm sẽ trở nên hoang vu.

Nhà tiên tri nói, 'Tôi thấy một thiên sứ khác từ trời xuống, có quyền năng lớn; và đất được chiếu sáng bởi vinh quang của người. Người kêu lớn tiếng một cách mạnh mẽ, rằng: Babylon lớn đã sụp đổ, đã sụp đổ, và đã trở nên chỗ ở của ma quỷ' (Revelation 18:1, 2). Đây là cùng một sứ điệp đã được thiên sứ thứ hai rao ra. Babylon đã sụp đổ, 'vì nàng đã làm cho mọi dân uống rượu thịnh nộ của sự tà dâm của nàng' (Revelation 14:8). Rượu ấy là gì?—Những giáo lý giả dối của nàng. Nàng đã đem đến cho thế gian một ngày Sa-bát giả thay cho ngày Sa-bát của điều răn thứ tư, và đã lập lại điều dối trá mà Sa-tan trước hết nói với Ê-va trong Ê-đen—sự bất tử tự nhiên của linh hồn. Nhiều sai lầm cùng loại khác nàng đã truyền bá khắp nơi, 'lấy điều răn của loài người làm giáo lý mà dạy' (Matthew 15:9).

Khi Chúa Giê-su bắt đầu chức vụ công khai của Ngài, Ngài đã thanh tẩy Đền Thờ khỏi sự ô uế phạm thánh. Trong số những việc cuối cùng của chức vụ Ngài có việc thanh tẩy Đền Thờ lần thứ hai. Vì vậy, trong công việc cuối cùng nhằm cảnh báo thế gian, hai lời kêu gọi riêng biệt được đưa ra cho các hội thánh. Sứ điệp của thiên sứ thứ hai là: 'Ba-by-lôn đã đổ, đã đổ, thành lớn kia, vì nó đã khiến muôn dân uống rượu của con thịnh nộ do sự tà dâm của nó' (Khải Huyền 14:8). Và trong tiếng kêu lớn của sứ điệp thiên sứ thứ ba, có một tiếng từ trời phán rằng: 'Hỡi dân Ta, hãy ra khỏi nó, để các ngươi không dự phần vào tội lỗi của nó, và để các ngươi khỏi nhận lấy các tai vạ của nó. Vì tội lỗi của nó đã chất đến tận trời, và Đức Chúa Trời đã nhớ đến sự gian ác của nó' (Khải Huyền 18:4, 5). Review and Herald, ngày 6 tháng 12 năm 1892.

Sự thanh tẩy đền thờ lần thứ nhất tương ứng với tiếng thứ nhất trong Khải Huyền chương mười tám, còn tiếng thứ hai là tiếng kêu lớn kêu gọi bày chiền khác của Đức Chúa Trời ra khỏi Ba-by-lôn. Các câu một đến ba đã được ứng nghiệm khi những tòa nhà lớn của Thành phố New York bị đánh sập. Điều đó xảy ra vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, và sự thanh tẩy đền thờ lần thứ nhất, tức là lời kêu gọi thứ nhất trong hai lời kêu gọi gửi đến các Hội thánh, đã được đưa ra. Lời kêu gọi thứ nhất bắt đầu tại lễ báp-tem của Đấng Christ, khi Đức Thánh Linh từ trời giáng xuống và sự thử thách dành cho dân Israel xưa bắt đầu. Vào ngày 11 tháng 8 năm 1840, sự thanh tẩy đền thờ lần thứ nhất, tức là lời kêu gọi thứ nhất trong hai lời kêu gọi gửi đến các Hội thánh, đã được gửi đến phong trào Millerite.

Vào thời điểm ấy, mưa cuối mùa và sự ấn chứng cho một trăm bốn mươi bốn ngàn đã bắt đầu, song hành với những cảnh cuối cùng của Cuộc Phán Xét Điều Tra. Trong các cảnh cuối cùng ấy, công tác của Đấng Christ được mô tả như việc Ngài xóa sạch tội lỗi của những người trung tín khỏi sổ tội, hoặc xóa tên những người xưng mình là Cơ Đốc nhân khỏi Sách Sự Sống. Khoảng thời gian ấy là thời kỳ rười mưa cuối mùa, vì Đức Chúa Trời chỉ đổ Đức Thánh Linh cách không giới hạn khi Hội Thánh tinh sạch. Khi đạo luật Chủ nhật được ban hành, Đức Thánh Linh sẽ được đổ ra cách không giới hạn.

"Hỡi anh em, anh em đang làm gì trong công cuộc chuẩn bị trọng đại? Những ai đang kết hợp với thế gian thì nhận lấy khuôn mẫu thế gian và chuẩn bị cho dẫu của con thú. Những người không tin cậy chính mình, hạ mình trước mặt Đức Chúa Trời và thanh tẩy tâm hồn bằng cách vâng theo lẽ thật, ấy là những người đang nhận lấy khuôn mẫu thiên thượng và chuẩn bị cho ân của Đức Chúa Trời trên trán họ. Khi sắc lệnh được ban hành và ấn tín được đóng, tính cách của

họ sẽ còn tinh sạch và không tì vết đến đời đời." Testimonies, quyển 5, 216.

"Công việc của Đức Thánh Linh là cáo trách thế gian về tội lỗi, về sự công bình và về sự phán xét. Thế gian chỉ có thể được cảnh cáo khi thấy những người tin lẽ thật được thánh hóa bởi lẽ thật, hành động theo những nguyên tắc cao cả và thánh khiết, bày tỏ một cách cao cả và rõ ràng ranh giới phân định giữa những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và những kẻ giày đạp chúng dưới chân. Sự thánh hóa của Đức Thánh Linh đánh dấu sự khác biệt giữa những người có ấn của Đức Chúa Trời và những kẻ giữ một ngày nghỉ giả mạo. Khi sự thử thách đến, dấu của con thú là gì sẽ được bày tỏ rõ ràng. Ấy là việc giữ ngày Chủ nhật. Những ai, sau khi đã nghe lẽ thật, vẫn tiếp tục xem ngày ấy là thánh, mang lấy dấu ấn của con người tội ác, kẻ đã toan đổi thay các thời kỳ và luật pháp." Bible Training School, ngày 1 tháng 12, 1903.

Ê-sai xác định "ngày của gió đông", mà ông cũng gọi là "con gió dữ" được kiềm chế (giữ lại), là thời điểm khi "sự đo lường" bắt đầu.

Theo chùng mực, khi nó vuron ra, Ngài sẽ tranh luận với nó; Ngài kìm giữ con gió dữ của mình trong ngày gió đông. Bởi vậy, tội lỗi của Gia-cốp sẽ được tẩy sạch; và đây là toàn bộ kết quả để cất đi tội lỗi của người: khi người làm cho mọi hòn đá của bàn thờ như những đá vôi bị đập nát, thì các lùm cây thờ và tượng chạm sẽ không còn đứng vững. Dù vậy, thành kiên cố sẽ trở nên hoang vu, chỗ cư trú bị bỏ phế, bị để lại như đồng hoang; tại đó bò con sẽ ăn cỏ, tại đó nó sẽ nằm xuống và ăn trụi các cành của nó. Khi các cành của nó khô héo, chúng sẽ bị bẻ gãy; đàn bà đến và nhóm lửa đốt chúng; vì ấy là một dân không có sự hiểu biết; vì vậy, Đấng đã làm ra họ sẽ không thương xót họ, và Đấng đã nắn nên họ sẽ không tỏ ân huệ cho họ. Trong ngày đó sẽ xảy ra rằng Chúa sẽ đánh sảy từ lòng sông cho đến khe Ai Cập, và hỡi con cái Y-sơ-ra-ên, các người sẽ được nhóm lại từng người một. Trong ngày đó sẽ xảy ra rằng kèn lớn sẽ được thổi, và những kẻ sắp hư mất trong đất A-si-ri cùng những kẻ bị xua đuổi trong đất Ai Cập sẽ đến và thờ phượng Chúa trên núi thánh tại Giê-ru-sa-lem. Ê-sai 27:6-13.

"Gió đông" là sức mạnh đánh chìm "những con tàu của Tarshish" và giáng sự phán xét trên gái điếm của Tyre. "Gió đông" là sức mạnh khiến các vua khiếp sợ. "Gió đông" đã mang đến tai ương "blasting" trên Ai Cập, gây ra bảy năm đói kém, khi Joseph và Pharaoh đưa cả thế giới (Ai Cập) vào ách nô lệ; và chính "gió đông" đã mang đến "châu chấu" ăn sạch mọi thứ trong thời kỳ giải cứu khỏi Ai Cập. Hồi giáo là "gió đông".

Các phong trào cải cách trong lời tiên tri Kinh Thánh cho thấy rằng mỗi phong trào cải cách đều có một chủ đề đặc thù. Chủ đề của phong trào cải cách của một trăm bốn mươi bốn nghìn là Hồi giáo. Vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, Hồi giáo của tai họa thứ ba đã tấn công con thú từ đất, và George W. Bush, "thứ hai", lập tức đặt sự kiềm chế lên "gió đông". Tại sự kiện đó, như Bà White ghi lại, khi các tòa nhà lớn của Thành phố New York bị đánh sập, Khải Huyền đoạn mười tám, câu một đến ba đã được ứng nghiệm. Ba câu ấy đại diện cho tiếng thứ nhất trong hai tiếng ở Khải Huyền đoạn mười tám. Tiếng thứ hai nằm ở câu bốn, và nó xác định lời kêu gọi ra khỏi Ba-by-lôn, khởi đầu tại luật Chủ nhật ở Hoa Kỳ. Hồi giáo của tai họa thứ ba bị bốn thiên sứ của Khải Huyền đoạn bảy kiềm giữ, trong khi một trăm bốn mươi bốn nghìn người được đóng ấn.

Chúa là Đức Chúa Trời hay ghen, nhưng Ngài nhẫn nại lâu dài trước tội lỗi và sự vi phạm của dân Ngài trong thế hệ này. Nếu dân của Đức Chúa Trời đã bước đi theo lời khuyên dạy của

Ngài, thì công việc của Đức Chúa Trời đã tiến triển; các thông điệp của lễ thật đã được mang đến cho mọi người sống trên khắp mặt đất. Nếu dân của Đức Chúa Trời đã tin Ngài và làm theo lời Ngài, nếu họ đã giữ các điều răn của Ngài, thì thiên sứ đã chẳng bay qua trời với thông điệp gửi cho bốn thiên sứ là những vị sắp thả các trận gió cho thổi trên đất mà kêu lên: “Hãy cầm, hãy cầm bốn trận gió, đừng cho chúng thổi trên đất, cho đến khi ta đã đóng ấn các tội tó của Đức Chúa Trời nơi trán họ.” Nhưng bởi vì dân sự không vâng lời, vô ơn, chẳng thánh khiết, như Y-sơ-ra-ên xưa, nên thời gian được kéo dài để mọi người đều có thể nghe sứ điệp thương xót sau cùng được rao ra cách lớn tiếng. Công việc của Chúa đã bị cản trở; thời kỳ đóng ấn bị trì hoãn. Nhiều người vẫn chưa nghe lễ thật. Nhưng Chúa sẽ ban cho họ cơ hội để nghe và được hoán cải, và công việc vĩ đại của Đức Chúa Trời sẽ tiếp tục tiến lên. Manuscript Releases, tập 15, trang 292.

Những người được đóng ấn được đóng ấn trước luật Chủ nhật, vì thế giới chỉ có thể được cảnh báo, và do đó được kêu gọi ra khỏi Ba-by-lôn, khi nhìn thấy những người nam và nữ mang dấu ấn của Đức Chúa Trời trong cuộc khủng hoảng luật Chủ nhật. Việc đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn nghìn bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, nhưng thời kỳ đóng ấn đã bị trì hoãn.

Tất cả các tiên tri đều hướng đến thế hệ cuối cùng, và đoạn này trực tiếp đề cập đến thế hệ sau rốt. Trong thế hệ cuối cùng này, dân sự của Đức Chúa Trời đã không “bước đi theo lời khuyên dạy của Ngài”, và vì lý do đó thời kỳ ấn chứng đã bị cản trở và trì hoãn. Thời kỳ ấy đã bị trì hoãn và cản trở bởi con thú từ vực sâu không đáy trong Khải Huyền đoạn 11, con thú đã giết hai vị tiên tri. Con thú ấy vào thời Cách mạng Pháp là chủ nghĩa vô thần, và nó tượng trưng cho phong trào vô thần do những người đã đưa “woke-ism” — hiện đang đối đầu với thế giới — vào trong phong trào Future for America. Và rồi Future for America đã thôi bước đi trong lời khuyên dạy của Đức Chúa Trời và đã cho phép ảnh hưởng của những người cổ xúy chương trình nghị sự đồng tính luyến ái hiện đại của họ, cùng với những người khác cổ xúy việc ấn định thời gian, cản trở thời kỳ ấn chứng.

Biết bao điều đã được bày tỏ cho tôi đang dồn dập trong tâm trí, mà tôi hầu như không biết phải diễn đạt thế nào. Tuy vậy, tôi không thể nín lặng. Chúa phẫn nộ trước những kẻ tự tôn mình lên để cai trị đồng loại và thực hiện những kế hoạch đã bị Đức Thánh Linh lên án. Tôi kinh ngạc hơn điều tôi có thể diễn đạt trước việc anh em không nhận ra rằng Đức Chúa Trời không hề lập nên những người này. Trật tự mới ấy lẽ ra phải khiến anh em lo sợ, vì nó không có sự phê chuẩn của trời.

Tâm lòng tự nhiên không được đem những nguyên tắc ô uế, làm bại hoại của riêng mình vào công việc của Đức Chúa Trời. Không được che giấu các nguyên tắc của đức tin chúng ta. Sứ điệp của thiên sứ thứ ba phải được dân Đức Chúa Trời công bố. Nó sẽ dâng lên thành tiếng kêu lớn. Chúa có một thời điểm đã định khi Ngài sẽ kết thúc công việc; nhưng thời điểm đó là khi nào? Khi lễ thật dành cho những ngày sau rốt này được rao truyền như một chứng cứ cho muôn dân, bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến. Nếu quyền lực của Sa-tan có thể xâm nhập ngay vào đền thờ của Đức Chúa Trời và thao túng mọi việc theo ý nó, thì thời gian chuẩn bị sẽ bị kéo dài.

Đây là bí mật đằng sau những phong trào được lập ra để chống lại những người mà Đức Chúa Trời đã sai đến với sứ điệp phước lành cho dân Ngài. Những người này đã bị căm ghét. Những người ấy và sứ điệp của Đức Chúa Trời đã bị khinh miệt, đúng như chính Đấng Christ đã bị

căm ghét và khinh miệt trong kỳ giáng lâm lần thứ nhất của Ngài. Những người ở các vị trí có trách nhiệm đã bộc lộ chính những thuộc tính mà Sa-tan đã bày tỏ. Họ đã tìm cách cai trị tâm trí, đưa lý trí và tài năng vào dưới thẩm quyền của con người. Đã có nỗ lực nhằm đặt các dây tó của Đức Chúa Trời dưới sự kiểm soát của những người không có sự hiểu biết và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, cũng chẳng có kinh nghiệm dưới sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh. Những nguyên tắc đã được sinh ra mà lẽ ra không bao giờ nên xuất hiện. Đứa con ngoài giá thú đáng lẽ phải bị bóp nghẹt ngay khi vừa thở hơi thở đầu tiên. Những con người hữu hạn đã gây chiến chống lại Đức Chúa Trời, lẽ thật, và các sứ giả được Chúa chọn, chống phá họ bằng mọi phương tiện mà họ dám sử dụng. Xin hãy suy xét xem có điều gì tốt lành phát sinh từ sự khôn ngoan và các kế hoạch của những kẻ đã xem nhẹ các sứ điệp của Đức Chúa Trời, và, giống như các thầy thông giáo và người Pha-ri-si, đã khinh miệt chính những người mà Đức Chúa Trời đã dùng để trình bày ánh sáng và lẽ thật mà dân Ngài cần. Tài liệu 1888, 1525.

Thời kỳ niêm án bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001 đã bị cản trở, vì những đại diện của Sa-tan đã được phép vào trong "chính đền thờ của Đức Chúa Trời." Điều cần thấy ở đây là từ năm 1798 đến 1844, đền thờ Millerite đã được dựng lên, và vào ngày 22 tháng 10 năm 1844, sứ giả của giao ước bỗng nhiên đến đền thờ của Ngài. Đền thờ và đạo binh đã bị giáo hoàng quyền chà đạp trong một nghìn hai trăm sáu mươi năm, và khi giáo hoàng quyền nhận vết thương chí tử, Đấng Christ bắt đầu công việc dựng lập đền thờ Millerite, và biểu tượng của đền thờ là con số bốn mươi sáu, qua nhiều lời chứng.

Ngày 11 tháng 8 năm 1840, thiên sứ của Khải Huyền chương 10 đã giáng xuống, và cuộc phán xét đối với Tin Lành đã bắt đầu. Lịch sử ấy được lặp lại đúng từng chi tiết.

Trong Kinh Thánh, chính "gió đông" làm chìm các con tàu của Tarshish, làm sụp đổ thành lớn Tyrus, và khiến các vua cùng các thương gia ba lần kêu lên: "khốn thay, khốn thay" (than ôi, than ôi). Nhưng trong đoạn Ê-sai mà chúng ta đang xem xét, ngày của "gió đông" là ngày khi Đức Chúa Trời "ngăn giữ cơn gió dữ của Ngài." Trong đoạn này, "gió đông" được kiềm giữ, để không ngăn trở công việc của thiên sứ thứ ba; một công việc được hoàn tất trong thời kỳ mưa cuối mùa. Trong đoạn này, chủ đề về "gió đông" được kiềm giữ đang xác định mưa cuối mùa, công việc của thiên sứ thứ ba, và việc quy tụ các con cái khác của Đức Chúa Trời ra khỏi Ba-by-lôn. Trong khoảng thời kỳ đó, bốn thiên sứ đang nắm giữ bốn luồng gió, trong thời gian việc đóng ấn một trăm bốn mươi bốn ngàn diễn ra.

Và sau những điều ấy, tôi thấy bốn thiên sứ đứng ở bốn góc trái đất, nắm giữ bốn luồng gió của trái đất, để gió không thổi trên đất, cũng không trên biển, cũng không trên cây cối nào. Và tôi thấy một thiên sứ khác từ phương đông đi lên, mang ấn của Đức Chúa Trời hằng sống; người ấy kêu lớn tiếng với bốn thiên sứ, là những kẻ đã được ban cho để làm hại đất và biển, rằng: Đừng làm hại đất, đừng làm hại biển, cũng đừng làm hại cây cối, cho đến khi chúng ta đã đóng ấn trên trán các tôi tớ của Đức Chúa Trời chúng ta. Khải Huyền 7:1-3.

Việc ngăn lại "gió đông", việc cầm giữ "các dân tộc giận dữ" và việc cầm giữ "bốn luồng gió" đều xảy ra trong thời kỳ mưa cuối mùa, vì chính trong giai đoạn mưa cuối mùa mà ấn của Đức Chúa Trời được đặt trên dân sự của Ngài. Bốn luồng gió đang được bốn thiên sứ cầm giữ là biểu tượng của Hội giáo.

Các thiên sứ đang nắm giữ bốn luồng gió; những luồng gió ấy được ví như một con ngựa giận dữ đang tìm cách xông ra và lao khắp mặt đất, gieo rắc sự tàn phá và chết chóc trên đường nó đi.

“Chúng ta sẽ ngủ mê ngay trên bờ mép của thế giới đời đời sao? Chúng ta sẽ uể oải, lạnh nhạt và chết cứng sao? Ôi, ước gì trong các hội thánh của chúng ta có Thần của Đức Chúa Trời và hơi thở của Ngài được hà vào dân sự Ngài, để họ có thể đứng trên chân mình mà sống. Chúng ta cần thấy rằng con đường thì hẹp, và cửa thì chật. Nhưng khi chúng ta đi qua cửa chật, sự rộng rãi của nó là vô hạn.” Manuscript Releases, quyển 20, tr. 217.

Chúng ta sẽ xem xét thêm những thực tế này trong bài viết tiếp theo, vì chính "trong những ngày của các vua này"—được đại diện bởi vương quốc thứ tám trong lời tiên tri Kinh Thánh, vốn "thuộc về bảy" vương quốc—mà Đức Chúa Trời thiết lập một vương quốc đời đời.

Và trong những ngày của các vua ấy, Đức Chúa Trời trên trời sẽ lập một vương quốc, vương quốc ấy sẽ không bao giờ bị hủy diệt; và vương quốc ấy sẽ không bị trao cho một dân khác, nhưng sẽ đập tan và tiêu diệt mọi vương quốc này, và sẽ đứng vững đời đời. Bởi vì người đã thấy hòn đá được đục ra từ núi mà không phải bởi tay người, và nó đã đập vỡ sắt, đồng, đất sét, bạc và vàng; Đức Chúa Trời vĩ đại đã cho vua biết điều sẽ xảy ra về sau; và giấc mộng ấy là chắc thật, còn lời giải nghĩa của nó là vững chắc. Đa-ni-ên 2:44, 45.